

De Dordtenaar van deze week is er eentje die de samenleving een stukje mooier probeert te maken. Robert Klaassen richtte drie jaar geleden Drechtstadsboer op. Je weet wel: van het Groenekratje en sinds kort van Rechtstreeks in Dordt. De stichting werd in 2014 in het leven geroepen en toen was het beeld van duurzaamheid nog heel anders, vindt de voorzitter. “Niemand kijkt je nu meer glazig aan als je het hebt over een korte keten. Niemand antwoordt meer: ‘Hoezo? We hebben toch een supermarkt?’ Het gaat dus de goede kant op.”

“Je kunt wel stellen dat we drie jaar geleden nog te vroeg waren ja”, weet Robert. “Bij mij was het ook een soort geleidelijke bewustwording. Zo’n 10 á 12 jaar geleden zag ik in dat het onontkoombaar is. Het was niet meer een ver-van-mijn-bedshow.” Robert ging van Nederlandse les geven aan gastarbeiders in Rotterdam, naar theater maken in Parijs, tot uitwisselingsprogramma’s opzetten in Indonesië. Allemaal met een en hetzelfde doel: mensen in contact brengen met elkaar.

Actie

In Dordrecht kwam hij terecht bij Platform Duurzaam Dordrecht. Maar omdat hij meer actie wilde, besloot hij om zelf iets op te starten. Samen met Annette de Vlieger richtte hij in 2014

Drechtstadsboer op. Ze voorzien een deel van de Drechtsteden van groenten en fruit van lokale boeren door abonnementen op het Groenekratje en met Rechtstreeks kunnen Dordtenaren rechtstreeks bestellen bij de boer.

Grond tot mond

Inmiddels krijgen ze subsidie van de provincie Zuid-Holland en gaat Robert naar verschillende steden in Europa om te vertellen over hun nieuwe plannen. Welke nieuwe plannen, vraag je? De proeftuin Amstelwijck waarbij ze op oude voetbalvelden landbouw willen bedrijven en de oogst daarvan lokaal willen verkopen. “Kort gezegd: van grond naar mond, van veld naar vork. Dat is ook een stuk beter voor het milieu. Je haalt de tussenhandel weg en daardoor houdt de boer veel meer over van de marge”, vertelt Robert.

ALS HET AAN ONS LIGT, KUNNEN WE BEGINNEN. WIJ ZIJN STARTKLAAR.

Er wordt ook onderzocht of het mogelijk is om van Amstelwijck een zorglandgoed te maken. Een plek waar bejaarden en mensen met dementie kunnen wonen en waar ze verzorgd worden. Drechtstadsboer heeft contact gelegd met instanties als het Parkhuis en kijkt naar plekken waar een soortgelijk initiatief al gerealiseerd is. Zoals Hoeve Klein Mariëndaal in Arnhem. Het Dordtse plan, genaamd Wij-Land, ligt bij de gemeente. Maar die doen niet al te makkelijk, vertelt Robert. “Ze werken niet mee en willen het stuk grond niet zomaar ter beschikking stellen. Als het aan ons ligt, kunnen we in januari beginnen want wij zijn startklaar. Nu alleen de gemeente nog.” Tot nu toe heeft gemeente Dordrecht nieuwe woningen in petto voor het gebied tussen het Van der Valk hotel en het voormalig Refajaziekenhuis.

Lokaal voedsel

Robert: “Gelukkig hebben we tegenwoordig een wat breder draagvlak. Duurzaamheid is echt niet meer een individuele mening. In Dordrecht vindt de politiek nog dat duurzame landbouw een zaak van de markt is, maar de landelijke politiek vindt dat al een tijd niet meer. Als het aan mij ligt, is over vijf jaar twintig procent van de Dordtse huishoudens voorzien van lokaal voedsel. En we moeten het daarbij ook implementeren in het onderwijs want het is ook belangrijk voor de volgende generatie. Niet dat het na ons stopt.”

Of Wij-Land er gaat komen, zullen we merken de komende tijd. Tot dan gaat Drechtstadsboer verder met hun missie want: “We zijn goed op weg maar we zijn er nog lang niet!”